

Platební výměry a listiny prokazující na venek pohledávky nemocenských pojišťoven, lze považovati za zřízené v předepsané formě osobami k tomu oprávněnými jen tehdy, jsou-li opatřeny kromě podpisu starosty nebo jeho náměstka také ještě podpisem vedoucího úředníka. Exekuční soud není povinen ani oprávněn, aby v rozvrhovém řízení sám od sebe vysvětloval nebo doplňoval nejasnou nebo neúplnou přihlášku věřitelovu. Následky nedostatečnosti své písemné přihlášky musí nésti strana bez rozdílu, zdali jest veřejným orgánem či osobou soukromou.

Z d ů v o d ů nejv. soudu, jenž odvolacímu rekursu nevyhověl: § 210 ex. ř. jest uloženo osobám, jež jsou se svými nároky pokázány na nejv. podání, aby své nároky ohlásily před rozvrh. rokem anebo při něm, a aby nejpozději při rozvrhovém roku předložily v prvopise nebo v ověřeném opise listiny, které jsou d o k l a d e m j e j i c h n á r o k ů, nejsou-li již u soudu, jinak by se přihlíželo při rozvrhu k jejich nárokům jen potud, pokud z veřejné knihy, ze zájemních a jiných exekučních spisů najevo jde, že jsou podle práva platné a k uspokojení způsobilé. Stěžovatelka podala k rozvrh. roku písemnou přihlášku (č. l. 106) a jako doklad přihlášených nároků předložila zároveň listinu, nadepsanou »Platební výměr podle § 175 zák. ze dne 9. října 1924 č. 221 Sb. z. a n. ve znění zák. č. 184/1928«, opatřenou razítkem Zemědělské nemocenské pojišťovny v S. a podpisem vedoucího úředníka.

Jde především o to, zdali tuto listinu lze považovati za náležitý doklad přihlášených nároků ve smyslu § 210 ex. ř. Rek. soud vyslovil názor, že tato listina je vadná a že prvý soud nebyl ani oprávněn k ní přihlížeti, ježto není podepsána starostou nemocenské pojišťovny nebo jeho náměstkem, nýbrž jen vedoucím úředníkem, a není tedy zřízena v předepsané formě (§ 292 c. ř. s.). Naproti tomu se stěžovatelka snaží dovoditi, že předložený platební výměr vyhovuje předpisu § 210 ex. ř., že jest to listina formálně bezvadná ve smyslu § 292 c. ř. s., po případě, že jest ji považovati za správní akt osvědčovací, který prý se rovná ověřenému opisu. S těmito názory stěžovatelky však nelze souhlasiti.

Spornou listinu by bylo považovati za n á l e ž í t ý d o k l a d přihlášených veřejnoprávních dávek (nedoplatků pojistného podle zákona o t. zv. soc. poj.) jen tehdy, kdyby byla zřízena v předepsané formě osobami k tomu oprávněnými. Jest sice pravda, že zákon č. 221/1924 v doslovu novely č. 184/1928 neobsahuje v ý s l o v n ě h o předpisu o formě, v jaké mají býti zřízeny platební výměry a listiny prokazující na venek pohledávky nemoc. pojišťoven, avšak výslovného předpisu o této formě není ani třeba, ježto z ustanovení zákona o orgánech nemoc. pojišťoven a o jejich působnosti lze jasně seznati, kdo jest povolán nemoc. pojišťovnu na venek zastupovati a tudíž i za ni platně podpisovati listiny uvedeného druhu. Správa a zastupování nemocenské pojišťovny ve všech věcech, jež nejsou zákonem nebo

stanovami vyhrazeny usnesení společné schůze představenstva a dozorčího výboru nebo sboru delegátů nebo jiným orgánům pojišťovny, přísluší podle § 63 zákona č. 221/924 představenstvu nemoc. pojišťovny. Představenstvo volí ze sebe podle § 62 starostu a jeho náměstka. Působnost vedoucího úředníka nemoc. pojišťovny jest vymezena v § 70 zákona č. 221/924. Podle tohoto ustanovení přísluší vedoucímu úředníku řídit práci pojišťovny, to jest denní, běžnou agendu, ale jinak mu nepřísluší nijaké rozhodování, nýbrž jen oprávnění činit návrhy představenstvu, účastnit se s hlasem poradním schůzí orgánů uvedených v 2. odst. § 70, předložit po případě jejich usnesení Ústřední sociální pojišťovně k rozhodnutí a zadržení výkon až do tohoto rozhodnutí. Z toho plyne, že výkonným zástupcem nemoc. pojišťovny není její vedoucí úředník sám o sobě a že není oprávněn za ni jednat. (Srov. rozhodnutí sb. n. s. čís. 8095.) Nelze proto listinu o vyměření pojistného, opatřenou jen podpisem vedoucího úředníka uznati za listinu vydanou od nemoc. pojišťovny platným způsobem a podávající náležitý doklad o jejích veřejnoprávních nárocích. Takovou vadnou listinu nelze považovati ani za správní akt osvědčovací, ani ji nelze klásti na roveň ověřenému opisu řádného platebního výměru nebo výkazům berních úřadů, jak se marně snaží stěžovatelka dovoditi.

V dovolacím rekursu se také vytýká, že si oba nižší soudy nepovšimly oněch listin, na něž bylo upozorněno v přihlášce k rozvrhu, totiž platebních výměrů založených prý ve spisech E 3185/30 a E 17/31. Ale tato výtku není oprávněna. Na spisy E 3185/30 bylo v přihlášce (č. l. 106) poukázáno jen při účtování útrat povolení mobilární exekuce, nikoli k průkazu přihlášených pohledávek na pojistném. Spisy E 17/31 se týkají povolení exekuce nucenou dražbou nemovitostí pro vykonatelnou pohledávku stěžovatelky 3615 Kč 25 h podle výkazu ze dne 23. prosince 1930, avšak v přihlášce (č. l. 106) není částka 3615 Kč 25 h vůbec uvedena a ani srovnáním přihlášky s obsahem spisů E 17/31 nelze seznati, že ona částka jest v přihlášce obsažena. V tom směru není tedy přihláška jasná a úplná. Exek. soud nebyl povinen ani oprávněn, aby v rozvrhovém řízení sám od sebe vysvětloval nebo doplňoval nejasnou nebo neúplnou přihlášku věřitelovu, a následky nedostatečnosti své písemné přihlášky musí nésti strana bez rozdílu, zdali jest veřejným orgánem či osobou soukromou. (Rozhodnutí sb. n. s. čís. 10791, 10875 a 11114.)

Nepřikázání stěžovatelčiny pohledávky v přednostním pořadí jest odůvodněno již nedostatečností její přihlášky k rozvrhu, pročez není třeba se obíratí vývody dovolacího rekursu o otázce, zdali lze z předloženého platebního výměru seznati, z jakého podnikání a na kterých pozemcích jsou dlužné příspěvky účtovány.

Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně ze dne 20. října 1932 č. j. R I 602/32/1. Dr. Jar. Koutník.